

*„A hit a tettekben teljessé válik.
A hit nem torpan meg a mindennapi élet előtt, hanem áthatja
és átragyogja.
A mennyei hit, az Istent szemlélő hit és öröm a tetteinkben
hoz gyümölcsöt.
És ez a hit teljes, ez a hit valóban üdvösséges.”*

Évközi 24. vasárnap

Iz 50,5-9a

Jak 2,14-18

Mk 8,27-35

Tetteim alapján bizonyítom hitemet.

Szent Jakab apostol mondata a hitnek egy egészen sajátos, de nagyon fontos szempontjára irányítja a figyelmünket.

A hit - tudjuk - a mi lelkünk benső magatartása, amellyel fölemelkedik a lélek Istenhez,

és Isten titkai nyílnak meg előtte.

A hit lényege: a lélek egyesülése Istennel. És ennek az egyesült állapotnak az öröme,

ez a hit végső kiteljesedése, az örök üdvösség állapota.

De amikor tudjuk a hitnek ezt a lényegét,

Szent Jakab apostol a figyelmünket ráirányítja egy másik, a hittel kapcsolatos fontos szempontra.

A hitnek meg kell jelennie a földön is, a földi életben, a tetteinkben.

A hitnek testet kell öltenie az ember életében.

Igen, a hit benső, a lélek magatartása, de ez a benső kiárad és kihat a külsőre, az ember cselekvésének a területére.

Igen, a hit fölemelkedés Istenhez, és Istenben merül el a hívő lélek, szemléli Isten titokzatos bölcsességét és jóságát.

De a hit nem áll meg ennél a szemlélődésnél,

hanem az emberek között való kapcsolatokba is kiárad.

Ez a jóság, az a szeretet, amelynek titkát a hit szemléli, amellyel egyesül, beragyogja az ember emberrel való kapcsolatait, az ember mindennapjait.

A mennyei hit, mert hiszen a hit mennyei, a mennybe emel föl bennünket, a mennyei hit alászáll a földre, megújítja a földet, a földi életünket, átjárja, átítatja tetteinket.

Ha nem történik meg a hitnek ez a kibontakozása, a hitnek ez a lépése, akkor csonka marad és hiábavaló. Ezért írja Szent Jakab apostol: tettek nélkül a hit holt.

A hitnek gyümölcsöt kell teremnie az ember tetteiben, az ember életében.

És itt mutatkozik meg, így bizonyul hitelesnek.

Ezt az igazságot a mai vasárnap olvasmánya és evangéliuma is szemléltetve alátámasztja.

Az ószövetségi olvasmányban a próféta szólal meg,

és pedig az Istennel való bensőséges kapcsolatáról tesz tanúságot,

amikor azt mondja: Fülemet megnyitottad.

Isten belép az ember bensőjébe, megérinti a lelkét és a szívét, betölti az ember

bensőjét.

De ennek a fülbe súgott titoknak, ennek a szívünkbe érkezett isteni érintésnek következményei vannak az életre vonatkozóan.

Ezért így folytatja a próféta: Én meg nem hátráltam meg és nem vonakodtam. És mi elől nem hátrált meg? Az isteni látogatás a prófétát egy életútra küldi, feladatot ad neki,

és ez a feladat terhet, nehézséget, keresztet jelent a próféta számára.

Hátamat ütötték - mondja - arcomat tépték.

És én nem fordítottam el arcomat, megkeményítettem, mint a sziklaszirt, mert tudtam, hogy Isten, aki ott van a bensőmben.

Isten, aki a rejtekben lakik, akivel egyesül a próféta a hitben,

ugyanő ott van a szenvedések közepette is, ott van a küzdelemben.

Isten mellett áll - mondja a próféta - ezért nem szégyenülök meg.

Ez ad bátorságot a prófétának, hogy a hitét a tettekben is gyümölcsöztesse, az életére is kiáradjon a hit következménye.

Az evangélium is alátámasztja ezt az igazságot, amikor Jézus azt mondja:

Aki követni akar engem, vegye föl keresztjét.

Mert hiszen az Ő sorsa, az Emberfia sorsa a keresztnek az útja.

A vének, az írástudók és a főpapok elvetik Őt és megölik.

Aki Vele akar lenni, aki az Ő tanítványa akar lenni,

igen, ő arra vágyik, és okkal, hogy a mennyei Trónon kapjon helyet.

Ő arra vágyik, hogy Krisztus mennyei dicsőségében legyen része.

Az üdvösség reménye tölti el a tanítványt.

De aki erre a célra törekszik, az lépjen rá a dicsőségbe vezető szenvedés útjára, hiszen az Emberfia ezen az úton jár: Kövessen engem úgy, hogy vegye föl a keresztjét.

Íme, Szent Jakab apostol tanítása: *a hit a tettekben teljessé válik.*

A hit nem torpan meg a mindennapi élet előtt, hanem áthatja és átragyogja.

A mennyei hit, az Istent szemlélő hit és öröm a tetteinkben hoz gyümölcsöt.

És ez a hit teljes, ez a hit valóban üdvösséges.

Ámen.

2021. szeptember 12.

Takács Gyula plébános atya